BLOC-NOTES

Descongestionarea programului de football

Avem football de excelentă calitate. Avem echipe bune, spectatori și perspective.

Suntem în plină ascensiune. Ne ameliorăm valoarea footballului, ne înmulțim echipele, ni se conturează din ce în ce mai precis perspectivele.

Dar n'avem program. N'avem o justă distribuție a matchurilor cari să umple, în mod egal întregul parcurs al anului.

Primăvara este foarte aglomerată. In fracțiunea aceasta a anului au fost înghesuite toate probele importante ale footballului nostru. Campionatul își termină în timpul acesta, existența de un an. Cupa Românlei își termină în răstimpul acesta activitatea. Optimile, sferturile de finală, semi finalele și finala Cupei Românlei sunt programate primăvara.

Cupa Europei centrale ne oferă obligațiuni de joc, tot în fracțiunea aceasta de timp.

Toamna e complet liberă.

Campionatul abia începe. Cupa Românlei, deasemeni. Cupa Europei centrale șomează. Doar câteva matchuri internaționale organizate de cluburi se zbat s'asigure valoarea programului. Altceva, nimic.

Este — veți recunoaște — o distribuție injustă care se cere neapărat revizuită.

In fond, dece să fie terminat și campionatul și Cupa Românlei în acelaș timp?... O despărțire a acestora ar descongestiona programul de primăvară, ar oferi grupărilor câteva date noui, pentru matchuri internaționale, și ar injecta ultimilor matchuri pentru «Cupa Românlei» aerisirea unui interes pe care înghesuiala din primăvară i-l atenuiază.

Dece să nu fie terminată competiția pentru «Cupa Românlei», toamna ?

Sugestia aceasta a fost întâmpinată la Federație cu multă înțelegere. Dela o aprobare platonică până la o realizare oficială, este cale lungă. Știm.

Footballul însă nu este ogor de satisfacții personale. De vanități respectate și gâdilate. Nevoile footballului — al cărui program actual prezintă congestionări injuste — primăvara — pretind câteva modificări.

Printre acestea se află și aerisirea programului de primăvară, din care «Cupa Românlei» ar putea fi transpusă foarte bine în cursul toamnei.

Iată o sugestie pe care o oferim «Federației române de football» și care ar rezolva și o bună parte din nevoile grupărilor.

Obligate să termine primăvara campionatul «Cupa Românlei» și matchurile pentru «Cupa Europei centrale», grupările nu au în perioada aceasta de timp, suficiente zile libere pentru organizări internaționale.

Translația Cupei Românlei în programul de toamnă le-ar oferi aceste zile libere și ar mări și interesul pentru Cupa Românlei, care actualmente este sufocată de campionat și de matchurile pentru Cupa Europei centrale.

George Fulga

Bălbăitul...

— Goal... goal... goal...
— Ce ești nebun, d-le, mingea e la centru și d-ta strigi goal!
— Nu, nu, vr... vroiam să... să... spun goal... goal-keeper, fii atent...

(Answers)

culisele

Discuție aprinsă la Federație. Cineva, a pus o întrebare simplă: cum se face oțetul?... Și toată lumea se zbate să găsească răspunsul:

— *Oțetul?... Păi...*
— *Oțetul?... Oțetul se face...*

Intrebarea aceasta elementară însă, nu izbutește să-și găsească un răspuns care — în condițiuni normale — este simplu și cunoscut. Aproape un sfert de oră, nu s'a discutat în biroul d-lui Luchide (complet acrit de zarva aceasta care-l împiedică să lucreze), decât despre oțet.

— *Cum se face oțetul?...*
— *Păi... se face!...*

Autorul întrebării trona victorios. In ultimul moment însă, un oficial (obișnuit mai mult cu vinul decât cu oțetul) a găsit răspunsul salvator:

— *Știu eu cum se face oțetul.*
— *Cum d-le?... au explodat, toți cei de față.*
— *Oțetul se face... încetul cu 'ncetul...*

*

Prietenul nostru N. B. (inițialele nu însemnează «nota bene») este un vechiu client al Restaurantului Mercur. L-ați întâlnit, cu siguranță, în sala de jos a restaurantului, când, mâncând sau dând suete, cari îl scutesc de obligația de a-și plăti importanta sa parte de contribuție la golitul sticlelor cu Leanca sau Valea Domnească.

Eri seară, pentru prima oară, n'a fost văzut la Mercur.

Dece? Nu se știe. Fapt este că n'a fost la Mercur și că a nimerit într'o cafenea depe Calea Victoriei. S'a așezat la o masă și a cerut autoritar, ca un arbitru:

— *Un coniac...*

Chelnerul i-a adus un păhărel minuscul. I l-a pus pe masă și a așteptat o nouă comandă. N. B, a privit păhărelul cu o surprindere explicabilă.

— *Asta e coniac?*
— *Coniac...*

A sorbit lichidul, a plătit și s'a ridicat luând cu el păhărelul. In ușă s'a oprit. A scos păhărelul din buzunar și-a dat cu el de podea, făcându-l praf.

— *Ce faci domnule?... a intervenit chelnerul.*

N. B. l-a privit calm și i-a explicat și mai calm:

— *Când e cineva atât de mic n'are voe să vină la cafenea...*

*

In tribunele arenelor de football apare de câtva timp o blondă stea de revistă pe care o interesează în mod egal jocul și un brunet înaintaș al unei echipe cu tricouri... brunete.

Ispititoarea spectatoare nu vine singură. E însoțită întotdeauna de un domn cu pistrui, cu burtă și cu foarte mulți bani care ar vrea să-și pună banii la dispoziția oxigenatei vedete. Aceasta însă îl refuză.

— Nu înțeleg dece!... o dăscălea zilele trecute brunetul înaintaș, obiectiv sentimental al blondei vedete. Am auzit că-ți oferă averi întregi.

— *Exact.*
— *O existență din o mie și una de nopți. Și...*
— *Și nu primesc.*
— *Dece?*
— *Din cauza nopților...*

Castor

Duminecă

lansăm un nou și interesant concurs de pronosticuri sportive în legătură cu campionatul diviziei naționale A. Cetitorii vor găsi amănunte complecte în numerile noastre viitoare.

1000 lei premiu

In Argentina a demisionat președintele federației

Nu s'a putut forma echipa națională

Ziarul «Paris Soir» a primit din Buenos Aires următoarea cablogramă, în legătură cu frământarea premergătoare pregătirii și alegerii echipei naționale care va face deplasarea la «Cupa mondială».

BUENOS AIRES. — Argentina este încă departe de a fi gata pentru «Cupa mondială». «Asociația argentiniană de football» parcurge o nouă criză care, după unele aparențe, poate aduce rezultate fericite dar pentru moment provoacă frământarea. Nu există o echipă desenată, nu există comisie de selecție, nu există președinte.

In adevăr, d. Sanchez Terrero, a demisionat, deși își propusese să aranjeze cât mai bine lucrurile. Dorința sa era să procedeze la desemnarea unei echipe cu anticipare, suficientă pentru a îngădui antrenamente de ansamblu înaintea plecării sale în Europa la începutul lunei Aprilie, pentru a-și asigura o aclimatizare cât mai reușită.

Dar, îngrozit de răspunderile sale în fața anarhiei din sânul federației, în care cele cinci mari cluburi formează un stat în stat, și unde cea mai neînsemnată hotărâre provoacă nemulțumiri în toate taberile, d. Sanchez Terrero a declarat că nu acceptă reînoirea mandatului său. Din fericire pentru footballul argentinian, toți sportivii și-au dat seama că singur d. Terrero este capabil să pună un pic de ordine în toată această debandadă. După mai multe zile de negocieri d. Terrero a cedat stăruințelor unanime, și punând condițiunile sale, a acceptat să redevină președinte.

El a cerut însă o reformă a statutelor și prezența în sânul consiliului președinților marilor cluburi cari nu vor mai alcătui astfel un organism aparte, mai puternic decât consiliul asociației însăși. A fixat deasemeni un termen înăuntrul căruia consiliul să propună noui statute.

Condițiunile sale fiind acceptate, d. Sanchez Terrero va relua președenția federației.

Președinții de cluburi au fost convocați pentru Marți și se crede că se va ajunge la un acord. In fond, footballul argentinian este chemat să joace un rol de primul rang în «Cupa mondială», pentruca să nu se întâlnească toate bunăvoințele.

Dacă totul se aranjează, se speră că se va proceda cu toată urgența la desemnarea unei echipe pentru a începe antrenamentul, pentru a juca trei partide serioase și pentru a o îmbarca în prima chenzină a lunei Aprilie.

Pentru moment numai antrenorul echipei a fost fixat în mod oficial.

El este Hirschl, directorul technic al lui River Plata Totuși și acest antrenor a creat nemulțumiri, deoarece este ungur și nu argentinian.

REPORTAJUL ZILEI

MAX BAER încearcă să-și ia revanșa asupra lui TOMMY FARR

Acum un an fără 3 zile, englezul a câștigat la puncte
Astăzi, matchul se anunță foarte strâns

Astă seară are loc la New-York, în incinta arenei Madison Square Garden, pe ringul căreia s'au disputat cele mai memorabile matchuri din istoria nobilei arte, o mare gală al cărei cap de afiș îl deține întâlnirea dintre americanul Max Baer, fost campion mondial la toate categoriile și englezul Tommy Farr.

După cum ușor se poate remarca și la această reuniune ca și la cele precedente, matchul vedetă îl furnizează boxeurii de categorie grea. Motivul este lesne de înțeles.

Greii sunt nu numai în America dar și în vechiul continent, pe placul spectatorilor. Dramaticul, care poate surveni în orice moment al matchului, este factorul hotărâtor care determină năvala spectatorilor și implicit câștigul organizatorului.

Acest lucru se pare că l-a înțeles cum nu se poate mai bine Mike Iacobs, cunoscutul organizator yankeu, care regizează de câtva timp — cu o regularitate matematică — întâlniri între boxeuri din suprema categorie.

Adversarii cari vor încrucișa azi mănușile nu sunt la prima întâlnire. Farr și Baer au mai boxat odată și victoria a surâs englezului. Era în seara de 15 Martie a anului ce a trecut. Pe ringul arenei Albert Hall din Londra după un match care a electrizat asistența Tommy Farr a reușit după 15 reprize de luptă excesiv de dură să acumuleze un număr superior de puncte, avantaj ce i-a adus victoria.

Mike Iacobs a fost bine inspirat — din două motive — când s'a decis să facă această revanșe: are la dispoziție multiple mijloace de reclamă pentru presă și implicit va avea multi spectatori cari vor viziona un match foarte frumos dată fiind ardoarea cu care fiecare din combatanți își va apăra șansele. Englezul, cu boxul său clar și sobru va căuta să redeziteze succesul din prima întâlnire, iar Baer redutabil puncheur are absolută nevoe de o victorie pentru a putea să se mențină și de acum înainte pe primul plan al boxului mondial.

Prezentăm pe Tommy Farr...

Tommy Farr, s'a născut în orășelul Clydach din Țara Galilor în ziua de 13 Martie a anului 1914. N'are decât 24 de ani, după ce a susținut ca amator peste 80 de matchuri a părăsit hermina albă în 1929, când boxând cu Tommy Herbert și-a adjudecat victoria la puncte.

An de an, minierul din Clydach îmbunătățindu-și stilul și acumulând cu fiecare match noi cunoștințe tehnice și tactice a reușit după 8 ani de muncă asiduă în care timp a învins majoritatea boxeurilor grei din Europa, să-și adjudece titlul de campion al Imperiului Britanic la toate categoriile.

Ben Foord, cedându-i la puncte i-a transmis odată cu victoria și mult invidiatul titlu.

Insă cea mai bună performanță din carieră a realizat-o, Tommy la New-York în seara de 30 August a anului ce s'a consumat.

Opus lui Joe Louis, campionul mondial la categoria grea, Farr n'a cedat decât de extremă justețe la puncte. După această partidă care a avut darul să entuziasmeze toate somitățile pugiliste de dincolo de Ocean englezul a fost decretat al 3-lea boxeur din lume.

Insă în al 2-lea match pe care l-a susținut pe pământul Americei, Farr n'a mai reușit să redeziteze matchul din fața lui Joe Louis.

A fost învins, deși era mare favorit, la Miami, de către Braddock. Această înfrângere a avut darul să întunece într'o oarecare măsură prestigiul său.

Astăzi i se oferă o nouă ocazie de a-și putea recuceri locul pierdut. O victorie asupra lui Baer va deschide tânărului pugilist noi orizonturi. O înfrângere însă îi va închide definitiv drumul spre glorie.

...Și ceva despre Max Baer

Max Baer, este mai în vârstă decât adversarul său. A văzut lumina zilei în orașul Omaha din Statele Unite în 11 Februarie 1909. Măsoară 1 m. 83 și cântărește 95 kg. Ca și Farr este profesionist din 1929. Palmaresul său însă este cu mult mai impresionant decât al englezului. Se poate afirma că a întâlnit pe cei mai buni grei din lume.

In lunga-i carieră a reușit două performanțe senzaționale: a învins prin k. o. în 1933, pe Max Schmelling, iar un an mai târziu la Long Island, și-a adjudecat titlul de campion mondial la toate categoriile scoțând din luptă în repriza 11 pe Primo Carnera. De atunci n'a cunoscut decât 2 înfrângeri; l-au învins la puncte Braddock, care i-a răpit titlul și Tommy Farr.

Max Baer este un boxeur înzestrat cu calități excepționale; lovește extrem de puternic, este foarte rezistent și-i un foarte bun tehnician. Pe lângă aceste calități, Baer însă are și un mare defect care i-a procurat multe neajunsuri: este lipsit de seriozitate.

Matchul revanșe cu Farr, este pentru el de o importanță covârșitoare. In caz de victorie i se deschid larg porțile spre titlul pe care l-a deținut acum 4 ani. Invins însă, Baer poate fi considerat ca mort pentru box.

Pronosticul nostru

Intre Tommy Farr și Max Baer, în momentul de față este foarte greu de ales.

Englezul, bătăuș prin excelență, are de partea sa tinerețea și atou-ul victoriei trecute.

Max Baer, cu punchul său extrem de puternic, poate răsturna orice pronostic. Totuși, pentrucă Farr este un profesionist extrem de conștincios, îl vom instala favoritul nostru.

C. Ligdopol

Paragraful 175!

Otto Peitzer a fost eliberat

în timp ce Cramm i-a luat locul în arest pentru aceiași culpă

BERLIN, 10. — Odată cu arestarea lui von Cramm, a fost eliberat din închisoare d-rul Otto Peltzer, faimosul recordman mondial pe 800 m. arestat și condamnat la 3 ani închisoare sub aceiași culpă pentru care a fost arestat campionul de tennis: infracțiune la paragraful 175. Se știe că acest paragraf pedepsește orice atingere a moralei publice.

In Cehoslovacia

Sancțiuni pentru jucătorii care absentează dela trialurile naționale

Federația cehoslovacă de foot-ball a luat o hotărâre menită să transforme radical moravurile jucătorilor de până acum.

Astfel, federația a dispus ca jucătorii care la matchurile de trial ale echipei naționale n'ar participa sub orice motiv de sănătate, să n'aibă voie să joace Dumineca următoare la matchul echipei lor.

Se crede că astfel se vor curma pentru totdeauna pretextele unor indispoziții imaginare.

Germania de Vest a învins Franța la hockey

PARIS 10. — Aseară a avut loc aci, în Palatul Sporturilor un match internațional de hockey pe ghiață, în care echipa Germaniei de Vest a învins pe echipa națională a Franței cu 2:1 (1:0, 0:1, 1:0).

Exhibițiile campionilor mondiali: Megan Taylor, Maxi Herber și Ernest Baier au entuziasmat asistența.

foiletonul nostru

Ski-uri frânte

VIII **de EMIL ȚENCEK**

Nici el nu știa precis de ce, dar par'că avea necaz se îndârjise pe doamna asta mică și blondă, care era în stare să treacă atât de ușor peste evenimentul petrecut cu câteva minute mai de vreme. Nu era nici un ceas de când ghiarele hidoase ale morții începuseră să pună stăpânire pe ea și ea râdea acum, uitând totul. Ii venea s'o ia la palme pe obrajii ei rumeniți de copil inconștient. Și ea observase sentimentul care îl încerca Florin în acel moment. Il intuia foarte bine dar simțea o plăcere ascuțită, o amuza mult să accentueze nota de indiferen de inconștiență, exaspe ndu-l. Dar dincolo de plăcerea easta mulțumea în gând celui de sus, că Florin dăduse peste e... Și apoi, constata ea, cu plăcere, Florin era unul din bărbații din categoria ra care nu-i displăceau. Franc, lipsit de ceremonii, bărbat și în plus foarte simpatic. Și totuși o distra mult e tot să-l necăjească cu desinvoltura ei, deși simțea foarte bine că nu lipsea mult să primească o pereche de palme. D Florin r fi făcut-o, nu s'ar fi supărat deloc și nici nu l-ar fi urât.

Cu o gură mare, deschisă până la refuz, fără să țină seamă de etichet pe care o găsea câteodată atât de ridicolă, mușcând cu poftă dintr'un sandwich cu șuncă și pâine de Brașov, ea îl privea frumos, cu ochii strânși puțin, prin stuful genelor, făcându-l să i se oprească în gât, din când în când, dumicatul.

Discuția lor a atacat subiecte variate, menținându-se mai mult pe tărâmul celor sportive. El i-a vorbit de campionatele care vor avea loc la începutul lunii Februarie, și la care — mărturisea fără să-și facă un punct de laudă — are șansă primă. S'a antrenat intens. I-a povestit cum își pierduse ziua într'o indispoziție și lenevie inexplicabilă firii lui; cum o pornise pe poteca aceea poate mai mult să scape de forfota drumului mare decât convins de necesitatea antrenamentului — așa cum le spusese băeților întâlniri la «Solomon» Și că norii acelei zile posomorâte fuseseră risipiți de «soarele» pe care îl găsise ghemuit cu nasul în zăpadă dar care, acum, îl lumina atât de frumos.

— Domnul skior iubește metaforele, după cum văd. Frumos, foarte frumos, dar nu primesc exagerările.

— Dar doamnă, — răspunse el — nu fac decât să spun o realitate. Și apoi cred că nu-mi veți răpi plăcerea de a vă numi așa cum doresc: «soare».

— Bine, fie, — acceptă ea — numește-mă cum vrei, dar nu exagera și mai ales nu mai îmi cere să-ți spun cum mă cheamă, — îi aminti ea la repetatele lui insistențe, de până atunci, de a-i cunoaște numele întreg. E suficient că ți-am spus numele cel mic: Mira. Ce rost ar avea să mai cunoști și restul. M'ai întâlnit aproape moartă, mi-ai salvat viața, ți-am mulțumit frumos și din tot sufletul, te-am asigurat că-ți voi păstra amintire neștearsă toată viața, pe care ți-o datorez, iar acum te distrez, râd, vorbesc, ca și când ne-am cunoaște de mult, ca și când am fi prieteni de o vecinicie. Sunt așa cum — te rog să nu mă contrazici — îți place, și nu înțeleg la ce ți-ar folosi cunoscând și celalt nume.

Felul în care-i vorbise Mira îi mărise pofta s'o ia la palme. Să-i tragă niște palme ca acelea pe care i le tragi unui copil strengar și obraznic. Ușurința voită cu care-i vorbea îl derutase. Și încurcătura era cu atât mai mare, mai grea, cu cât ea continua să fie astfel.

— Suntem prieteni... vechi, — ironiză ea fin — am petrecut câteva ore plăcute, mâine, sau chiar astă seară, ne vom despărți rămânând simple întâmplări unul în viața celuilalt. Poate nu ne vom mai vedea niciodată. Nu știi cine sunt. Știi că-mi zice Mira, că am fost o skioră imprudentă. Eu te cunosc, am auzit de dumneata, de isprăvile dumitale, și am plăcerea și, mai ales, fericirea să te cunosc și personal.

Reținându-și îndârjirea care totuși ascundea dincolo de ea, un alt sentiment încă nebr s, Florin îi spuse:

— Doamnă Mira, dacă asta este dorința dvs. vă rog să credeți, voi face întocmai...

(Va urma)